> I dam wam nowe serce, i włożę nowego ducha do waszego wnętrza. Wyjmę serce kamienne z waszego ciała, a dam wam serce mięsiste.
>
> *— Ezechiela 36:26*

Książka: Stary Testament / Ezechiela
Tematy: Duch, serce, Zbawienie

Interpretacja:
Werset *Ezechiela 36:26* stanowi Bożą obietnicę dla ludu Izraela; Bóg zobowiązuje się w nim przemienić serca tych, którzy są od Niego oddaleni, i poprowadzić nas ku nowemu życiu w Jego obecności. Werset ten jest zatem przesłaniem nadziei i świadectwem Bożej łaski w naszym życiu.

W tym fragmencie Bóg mówi o swoim zamiarze usunięcia zatwardziałości z naszych serc – tej twardości, która niczym serce z kamienia często oddala nas od Niego. Zatwardziałość serca prowadzi do nieposłuszeństwa, odrzucenia prawdy i grzechu; jest ona znamieniem naszej upadłej ludzkiej natury. Bóg jednak obiecuje to zmienić, zapowiadając, że da nam nowe serce.

Nowe życie, o którym mowa w tym wersecie, to życie *w Chrystusie*. Gdy powierzamy swoje życie *Jezusowi* i przyjmujemy dar *Ducha Świętego*, nasze życie ulega przemianie. Zostajemy wyzwoleni z grzesznej natury, odnowieni i stajemy się nowym stworzeniem. Bóg działa w nas, kształtując nasze serca z ciała.

Musimy przez wiarę przyjąć tę przemianę serca, którą obiecuje Bóg. Musimy uwierzyć w Bożą obietnicę i oddać Mu swoje życie, aby On mógł w nas działać. Przemiana dokonująca się w naszym życiu nie jest czymś, co możemy osiągnąć o własnych siłach; zależy ona całkowicie od Bożej mocy.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Włożę mego Ducha do waszego wnętrza i sprawię, że będziecie chodzić według moich ustaw i będziecie przestrzegać moich sądów, i wykonywać je.
>
> *— Ezechiela 36:27*

Książka: Stary Testament / Ezechiela
Tematy: Duch, podazac, Duch Święty, prawo

Interpretacja:
W Księdze *Ezechiela* znajdujemy Bożą obietnicę, że Bóg złoży w nas *Swojego Ducha*, aby nas prowadził i pomagał nam przestrzegać Jego przykazań. Obietnica ta dotyczy nie tylko starożytnego Izraela, ale także nas współcześnie. Chodzi o to, że dzięki Jego Duchowi możemy pogłębić naszą więź z Bogiem i żyć zgodnie z ustanowionymi przez Niego przykazaniami.

Znaczenie Ducha Bożego

Wielka moc tkwi w myśli o tym, że Duch Boży w nas mieszka. Nie tylko pomaga nam On odnaleźć cel i kierunek w życiu, ale także daje siłę do przezwyciężania słabości i pokus. Jego Duch może nas motywować i inspirować do podejmowania wysiłku, okazywania posłuszeństwa i miłości bezwarunkowej, pozwalając nam stawać się lepszymi ludźmi.

W czym może nam pomóc ten werset?

Duch Boży w nas nie tylko pobudza nas do działania, ale także prowadzi i wskazuje właściwą drogę. Przypomina nam o Bożych naukach i przykazaniach oraz daje siłę, by za nimi podążać. W chwilach wahania czy trudności możemy się modlić i szukać

prowadzenia oraz wskazówek u Ducha Bożego – tego samego Ducha, którego Bóg obiecał złożyć w nas.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Wiem bowiem, że to doprowadzi do mojego zbawienia dzięki waszej modlitwie i pomocy Ducha Jezusa Chrystusa.
>
> *— Filipian 1:19*

Książka: Nowy Testament / Filipian
Tematy: Duch, Modlitwa, Zbawienie

Interpretacja:
Apostoł *Paweł* napisał List do Filipian, przebywając w więzieniu; w tym fragmencie informuje adresatów, że jego uwięzienie przyczyniło się do szerzenia Ewangelii. Mimo uwięzienia Paweł raduje się, że *Chrystus* jest głoszony, i jest przekonany, iż wydarzenia te doprowadzą do jego uwolnienia.

Werset *Filipian 1:19* przypomina nam o znaczeniu modlitwy oraz obecności *Ducha Jezusa Chrystusa* w naszym życiu. Paweł jest pewien, że uwięzienie nie oznacza końca jego życia i że zostanie uwolniony dzięki modlitwom zanoszonym w jego intencji oraz pomocy Ducha Jezusa Chrystusa. Werset ten daje nam nadzieję, że w trudnych sytuacjach, z jakimi się mierzymy, Bóg działa poprzez nasze modlitwy i wsparcie *Ducha Świętego*.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Ten więc, który udziela wam Ducha i czyni cuda wśród was, czyni to przez uczynki prawa czy przez słuchanie wiary?
>
> *— Galacjan 3:5*

Książka: Nowy Testament / Galacjan
Tematy: Duch, prawo, sluchac

Interpretacja:
Galacjan 3:5 ukazuje nam, jak *Duch Święty* i Jego moc działają w naszym życiu. W tym liście apostoł *Paweł* przypomniał wierzącym, że Duch przychodzi nie dzięki uczynkom *Prawa*, lecz dzięki słuchaniu z wiarą. Innymi słowy, to wiara – a nie nasze własne czyny – łączy nas z Duchem Świętym.

Co oznacza „słuchanie z wiarą”?

Słuchanie z wiarą wiąże się z przyjmowaniem *Słowa Bożego* z otwartym sercem i gotowością uwierzenia w to, co słyszymy. To postawa pokory i ufności wobec Boga, uznająca prawdziwość Jego Słowa oraz Jego moc do spełnienia tego, co obiecuje. Chodzi tu o słuchanie nie tylko uszami, ale także sercem.

O jakim Prawie mowa w tym wersecie?

W tym kontekście Prawo odnosi się do zasad i przykazań, które Bóg przekazał narodowi izraelskiemu za pośrednictwem *Mojżesza w Starym Testamencie*. Obejmowały one takie wymogi jak obrzezanie, przestrzeganie szabatu, przepisy dotyczące diety i tym podobne. Prawo stało się dla narodu żydowskiego ciężkim brzemieniem, gdyż ludzie starali się wypełniać je o własnych siłach, wierząc, że dzięki temu zyskają Boże uznanie.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Mówię więc: Postępujcie w Duchu, a nie spełnicie pożądania ciała.
>
> *— Galacjan 5:16*

Książka: Nowy Testament / Galacjan

Tematy: Duch, pragnienie, grzech

Interpretacja:

Werset z Listu do *Galacjan 5:16* należy do najbardziej znanych w Biblii, gdyż skłania nas do refleksji nad wewnętrzną walką, jaką wszyscy toczymy: między czynieniem tego, co słuszne, a uleganiem podszeptom naszych ziemskich pragnień. W tym kontekście apostoł *Paweł* wzywa nas do życia według Ducha – co oznacza, że powinniśmy kierować się Bożymi naukami i pozwalać Jego boskiej obecności prowadzić nas w codziennym życiu.

Postępowanie według ciała

Aby lepiej zrozumieć ten fragment, musimy najpierw zdefiniować, co oznacza pojęcie *„ciała”*. W Biblii termin ten odnosi się do zachowań i postaw niezgodnych z Bożą wolą. Innymi słowy, *„ciało”* obejmuje wszystko to, co oddala nas od Bożego dobra i prowadzi ku naszym najbardziej egoistycznym i grzesznym pragnieniom.

Postępowanie według Ducha

Z drugiej strony *„Duch”* symbolizuje obecność Boga w naszym życiu; daje nam On siłę, by czynić to, co słuszne, i opierać się pragnieniom ciała. Życie według Ducha oznacza przestrzeganie Bożych przykazań, poszukiwanie Jego woli dla naszego życia oraz pozwolenie, by Jego miłość nas wypełniała i prowadziła. Paweł zachęca nas, byśmy *„postępowali według Ducha”*, co oznacza życie w Bożej obecności i pozwolenie, by Jego łaska nas kierowała i umacniała. Z kolei, gdy pozwalamy, by ziemskie pragnienia rządziły naszymi czynami, „zaspokajamy żądze ciała”. Podążanie za ciałem zawsze prowadzi do grzechu i oddzielenia od Boga, podczas gdy życie według Ducha prowadzi do życia wiecznego i głębszej relacji z Nim.

Warto zauważyć, że postępowanie według Ducha nie jest łatwe, ponieważ pokusy nieustannie towarzyszą nam w życiu. Musimy jednak pamiętać, że Bóg dał nam zdolność opierania się pokusom i dokonywania właściwych wyborów. Co więcej, obecność Ducha w nas umacnia nas i uzdalnia do przezwyciężenia wszelkich pokus, jakie możemy napotkać na naszej drodze.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Ciało bowiem pożąda na przekór Duchowi, a Duch na przekór ciału; są one sobie przeciwne, tak że nie możecie czynić tego, co chcecie.
>
> *— Galacjan 5:17*

Książka: Nowy Testament / Galacjan

Tematy: Duch, posłuszeństwo

Interpretacja:

List do Galatów został napisany przez apostoła *Pawła* do wspólnoty chrześcijańskiej w regionie Galacji. W tekście tym apostoł mówi o wolności, jaką mamy w Chrystusie, oraz o tym, jak wpływa ona na naszą relację z Prawem. W *Galacjan 5:17* Paweł zwraca uwagę na wewnętrzną walkę, jakiej doświadczamy jako wierzący, gdy nasze cielesne pragnienia ścierają się z życiem duchowym.

Pragnienia ciała

Gdy werset ten mówi o *„pragnieniach ciała”*, odnosi się nie tylko do naszych potrzeb fizycznych, ale obejmuje również egoistyczne myśli i dążenia, które prowadzą nas do grzechu. Z natury skłonni jesteśmy szukać własnej satysfakcji i przyjemności, nawet kosztem innych. Jednak pragnienia te stoją w sprzeczności z *Duchem Bożym* i naszą

relacją z Nim.

Wewnętrzna walka

Paweł mówi nam, że w naszym wnętrzu toczy się nieustanna walka między ciałem a Duchem. Z jednej strony nasza grzeszna natura popycha nas do robienia tego, na co mamy ochotę, by zaspokoić własne pragnienia; z drugiej zaś strony *Duch Święty* działa w nas, prowadząc nas ku życiu w obfitości i ku Bożej woli.

Znaczenie Ducha Świętego

Werset ten przypomina nam o znaczeniu Ducha Świętego w naszym życiu. Bez Niego nasze ciało oddalałoby nas od Boga. Dzięki Duchowi Świętemu możemy jednak zmagać się z cielesnymi pragnieniami i prowadzić życie, które przynosi chwałę Bogu. Kluczowe jest, abyśmy trwali w łączności z Nim poprzez modlitwę, czytanie Biblii i udział we wspólnocie wierzących.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Owocem zaś Ducha jest miłość, radość, pokój, cierpliwość, życzliwość, dobroć, wiara; Łagodność, powściągliwość. Przeciwko takim nie ma prawa.
>
> *— Galacjan 5:22-23*

Książka: Nowy Testament / Galacjan
Tematy: Duch, błogosławieństwo, zyczliwosc, dobroć, prawo, samokontrola

Interpretacja:

W Liście do Galatów znajdujemy niezwykłe wersety *Galacjan 5:22-23*, które mówią nam o owocu Ducha. Według apostoła *Pawła* cnoty te opisują działanie *Ducha Świętego* w naszym życiu.

Miłość

Miłość jest pierwszym owocem wymienionym na tej liście i najważniejszym ze wszystkich. *Jezus* nauczał, że miłość jest największą cnotą; dlatego też jest ona wspominana w tak wielu miejscach w Biblii. Miłość to coś więcej niż tylko uczucie; to wybór, którego dokonujemy każdego dnia, by kochać innych tak jak samych siebie – nawet wtedy, gdy na to nie zasługują.

Radość

Radość to szczęście, które odczuwamy w sercach dzięki błogosławieństwom, jakimi obdarzył nas Bóg. Ten owoc Ducha nie jest jedynie przelotnym czy chwilowym szczęściem, lecz głęboką radością płynącą z Bożej obecności. Radość ta nie zależy od okoliczności, w jakich się znajdujemy, lecz od naszej relacji z Bogiem.

Pokój

Pokój, który daje nam Duch, to wewnętrzny spokój mogący płynąć jedynie z pewności, że trwamy w Bożej woli. Mimo prób i trudności, z jakimi możemy mierzyć się w życiu, pokój zapewniany przez Ducha pozwala nam iść naprzód z ufnością, że Bóg panuje nad wszystkim.

Cierpliwość

Cierpliwość to owoc Ducha, który pozwala nam z radością znosić życiowe wyzwania i trudności. Cnota ta przypomina nam, że Bóg ma doskonały plan dla naszego życia i że nie powinniśmy tracić cierpliwości, gdy sprawy nie układają się po naszej myśli.

Życzliwość

Życzliwość to owoc Ducha, który skłania nas do okazywania dobra i łagodności innym, nawet gdy na to nie zasługują. Pozwala nam ona stawiać potrzeby bliźnich ponad własnymi i przypomina, że każdy człowiek jest wartościowy i godzien miłości.

Miłosierdzie

Miłosierdzie to owoc Ducha, który pobudza nas do czynienia dobra wobec innych, nawet w drobnych sprawach. Cnota ta przypomina nam, że każdy akt życzliwości – choćby wydawał się nieistotny – ma głęboki wpływ na życie ludzi.

Wiara

Wiara to ufność pokładana w Bogu i Jego planie dla naszego życia. Skłania nas ona do wierzenia w to, czego nie widzimy, oraz do ufności, że Bóg panuje nad wszystkim.

Łagodność

Łagodność to pokora i uległość, które są niezbędne do budowania zdrowych relacji z Bogiem i innymi ludźmi. Osoby łagodne potrafią znosić zniewagi i krytykę, nie ulegając gniewowi. Łagodność pomaga nam również mądrze przyjmować pouczenia i korygować swoje postępowanie, gdy jest to konieczne. Dzięki łagodności upodabniamy się do *Chrystusa*, który był doskonałym wzorem łagodności i pokory.

Panowanie nad sobą

Panowanie nad sobą pozwala nam zapanować nad własnymi impulsami i pragnieniami, dzięki czemu unikamy pokus i grzechu. Wstrzemięźliwość pomaga nam brać odpowiedzialność za nasze ciało, emocje i myśli. Wbrew powszechnym wyobrażeniom, panowanie nad sobą nie oznacza życia pozbawionego przyjemności, lecz życie w granicach zdrowego rozsądku i równowagi. Uczy nas ono czerpać radość z tego, co dobre, bez popadania w skrajności czy uzależnienia.

Związek między Prawem a cnotami

Galacjan 5:22-23 stwierdza, że przeciwko tym cnotom nie ma prawa. Oznacza to, że w Bożym Prawie nie ma nic, co by się z nimi sprzeciwiało; przeciwnie – Prawo je wspiera. Boże Prawo wzywa nas do pokory i panowania nad sobą, gdyż postawy te sprzyjają pokojowi i sprawiedliwości w społeczeństwie.

Prawo przypomina nam również o tym, jak bardzo potrzebujemy Bożej łaski i przebaczenia. Gdy czujemy pokusę, by stracić panowanie nad sobą lub zachować się arogancko, Prawo przypomina nam, że do czynienia tego, co słuszne, potrzebujemy Bożej pomocy i siły. Owoce Ducha Świętego możemy pielęgnować jedynie dzięki sercu przemienionemu przez Boga i wypełnionemu Jego miłością.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Bo kto sieje dla swego ciała, z ciała żąć będzie zniszczenie. Kto zaś sieje dla Ducha, z Ducha żąć będzie życie wieczne.
>
> *— Galacjan 6:8*

Książka: Nowy Testament / Galacjan
Tematy: Duch, Życie wieczne, żniwo, grzech

Interpretacja:
Galacjan 6:8 mówi o procesie siania i zbierania oraz o tym, jak dokonywane przez nas wybory dotyczące tego, co siejemy, wpływają na nas samych. Innymi słowy, nasze myśli i czyny pociągają za sobą konsekwencje, dlatego warto zastanowić się, co właściwie zasiewamy. Według tego wersetu ten, kto sieje dla ciała, zbierze skażenie, natomiast ten, kto sieje dla Ducha, zbierze życie wieczne.

Termin *„ciało”* odnosi się do naszej grzesznej natury. Obejmuje on wszystko, co czynimy dla siebie, nie zważając na Boże przykazania. Łatwo ulec pokusie życia nastawionego na zaspokajanie własnych, egoistycznych potrzeb i pragnień, jednak – niestety – właśnie wtedy najwięcej tracimy. Gdy decydujemy się podążać własną drogą, siejemy ziarna zła i to właśnie zbierzemy w ostatecznym rozrachunku.

Sianie dla Ducha oznacza przestrzeganie Bożych przykazań

Jeśli jednak siejemy dla Ducha, zbieramy owoce posłuszeństwa i sprawiedliwości. Sianie dla Ducha oznacza przestrzeganie Bożych przykazań, szukanie Jego woli i postępowanie zgodnie z nią. Gdy zabiegamy o *Jego Królestwo i Jego sprawiedliwość*, naszą nagrodą jest życie wieczne. Wybór siania dla Ducha jest zawsze właściwą decyzją.

Ważne jest, aby zrozumieć, że konsekwencje naszych czynów są rzeczywiste i trwałe. Nie tylko zasiewamy ziarna działań – siejemy ziarna, które wzrosną i wydadzą owoce. Skażenie będące następstwem siania dla ciała prowadzi do duchowej ruiny i wiecznej śmierci, podczas gdy sianie dla Ducha prowadzi nas do życia wiecznego i pokoju.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Po tym poznacie Ducha Bożego: każdy duch, który wyznaje, że Jezus Chrystus przyszedł w ciele, jest z Boga. Każdy zaś duch, który nie wyznaje, że Jezus Chrystus przyszedł w ciele, nie jest z Boga. Jest to duch antychrysta, o którym słyszeliście, że nadchodzi i już teraz jest na świecie.
>
> *— I Jana 4:2-3*

Książka: Nowy Testament / I Jana

Tematy: Duch, uznanie, diabel, Jezus

Interpretacja:
Fragment *I Jana 4:2-3* mówi o znaczeniu rozeznawania duchów i wskazuje bardzo jasny sposób, w jaki należy to czynić. Jest to kwestia kluczowa, gdyż wersety te wzywają nas do konkretnego działania: *rozpoznania Ducha Bożego*.

Ma to ogromne znaczenie, ponieważ dla chrześcijan relacja z Bogiem stanowi samo centrum życia. Zatem poznanie Ducha Bożego pomaga nam budować głębszą i bardziej znaczącą więź z naszym Stwórcą.

Co oznacza wyznanie, że Jezus Chrystus przyszedł w ciele?

Mówiąc najprościej, oznacza to wiarę, że *Jezus Chrystus jest Bogiem*, który stał się człowiekiem. Innymi słowy, wierzymy, że *Syn Boży* przyjął ludzką naturę i zamieszkał pośród nas, jak opisano to w Ewangelii *Jana 1:14*.

Kim są antychryści?

W swoich listach *apostoł Jan* ostrzega przed pewnymi osobami określanymi mianem *„antychrystów”*. Są to ludzie, którzy zaprzeczają, jakoby Jezus Chrystus był Synem Bożym i Zbawicielem świata – lub, ujmując to inaczej, osoby sprzeciwiające się zbawczemu dziełu Pana.

Fragment *I Jana 4:2-3* podkreśla wagę uznania, że Jezus Chrystus przyszedł w ciele i był obecny w naszym świecie. Jest to wyznanie kluczowe dla wszystkich chrześcijan, gdyż ci, którzy go nie składają, popadają pod wpływ ducha antychrysta.

Duch antychrysta

Duch antychrysta to duch sprzeciwiający się Bogu. Ta nadprzyrodzona siła dąży do zastąpienia Bożego planu kłamstwami i złudzeniami pozbawionymi życia wiecznego. Jako sprawca kłamstwa, duch ten próbuje odciągnąć nas od prawdziwej wiary i prawdy objawionej przez Boga.

Werset *I Jana 4:2-3* podkreśla, że każdy *„Każdy zaś duch, który nie wyznaje, że Jezus Chrystus przyszedł w ciele, nie jest z Boga”*. Sformułowanie to może wydawać się nieco zagadkowe, lecz jego znaczenie jest jasne: ci, którzy nie uznają człowieczeństwa i bóstwa Pana Jezusa, pozostają pod wpływem ducha antychrysta.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Dlatego przepaszcie biodra waszego umysłu i bądźcie trzeźwi, pokładając doskonałą nadzieję w łasce, która będzie wam dana przy objawieniu Jezusa Chrystusa.
>
> *— I Piotra 1:13*

Książka: Nowy Testament / I Piotra
Tematy: Duch, laska, Jezus, myslec

Interpretacja:
I Piotra 1:13 wzywa nas do duchowego i mentalnego przygotowania się na łaskę, która zostanie nam udzielona w momencie objawienia się *Jezusa Chrystusa*. Zwrot *„przepaszcie biodra waszego umysłu”* odnosi się do czujności, gotowości i skupienia. To wezwanie do czujności jest kluczowe, ponieważ przypomina nam, że jako chrześcijanie musimy być nieustannie gotowi na przyjęcie Bożej łaski.

Zachowujcie trzeźwość umysłu

Kolejne wezwanie dotyczy zachowania trzeźwości umysłu. W tym kontekście trzeźwość oznacza konieczność utrzymywania jasnego umysłu, skupionego na Bogu. Dzięki trzeźwości możemy zachować czujność i koncentrację na tym, co w naszym życiu najważniejsze. Jasny umysł pomaga nam podejmować najlepsze decyzje i unikać wpływu

światowych pokus.

Nasze życie jest często pełne rozpraszających czynników w każdej dziedzinie, co może sprawić, że stracimy z oczu to, co naprawdę istotne. Dlatego trzeźwość oznacza kierowanie uwagi na to, czego Bóg od nas oczekuje. Pozwala nam to cieszyć się pełnią życia, którą oferuje Bóg, gdy podążamy za Jego naukami i podejmujemy decyzje przynoszące Mu chwałę i cześć.

Pokładajcie nadzieję w łasce

Ostatnim wezwaniem zawartym w tym wersecie jest pokładanie nadziei w łasce. Bóg jest Bogiem miłości i miłosierdzia, zawsze gotowym dać nam drugą szansę. Boża łaska to dar, który otrzymujemy dzięki naszym staraniom, by przestrzegać Jego nauk i być Mu posłusznym. Pokładanie nadziei w łasce oznacza wiarę, że Bóg obdarzy nas życiem wiecznym po zakończeniu ziemskiej egzystencji. Nadzieja związana z tym darem daje nam powód, by żyć odpowiedzialnie i z nastawieniem na Boga.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> A bez wątpienia wielka jest tajemnica pobożności: Bóg objawiony został w ciele, usprawiedliwiony w Duchu, widziany był przez anioły, głoszony był poganom, uwierzono mu na świecie, wzięty został w górę do chwały.
>
> *— I Tymoteusza 3:16*

Książka: Nowy Testament / I Tymoteusza
Tematy: Duch, Anioły, Wniebowstąpienie, Ewangelizacja, wiara, Jezus

Interpretacja:

Biblijny werset *I Tymoteusza 3:16* mówi o tajemnicy pobożności – a konkretnie o tym, że Boży plan zbawienia ludzkości wypełnił się poprzez objawienie się Boga w ciele. Tajemnicy tej nie sposób pojąć w jednej chwili; zrozumienie jej wagi i znaczenia w życiu chrześcijanina wymaga czasu.

Bóg objawiony został w ciele

Pierwsza część wersetu – „objawiony w ciele" – odnosi się do wcielenia *Jezusa*. *Jezus Chrystus, Syn Boży*, przyjął ludzką postać i żył na ziemi bez grzechu. Jest to jedna z fundamentalnych prawd wiary chrześcijańskiej, a wcielenie *Chrystusa* uznaje się za najważniejsze wydarzenie w historii ludzkości. Fakt, że Bóg przyszedł na ziemię i zamieszkał pośród nas, stanowi dowód Bożej miłości i łaski wobec nas.

Usprawiedliwiony w Duchu

Stwierdzenie, że Jezus został „usprawiedliwiony w Duchu", oznacza, iż Jego śmierć na krzyżu i zmartwychwstanie potwierdziły Boży plan odkupienia ludzkości. Śmierć Jezusa była sprawiedliwym i koniecznym aktem, który umożliwił *Duchowi Świętemu* skuteczniejsze działanie w życiu wierzących.

Widziany był przez anioły

Zwrot „widziany przez aniołów" podkreśla, że Boże dzieło wcielenia miało znaczenie nie tylko dla ludzkości, ale było również obserwowane i rozumiane przez aniołów w niebie. Wskazuje to, że wcielenie Jezusa było potężnym i doniosłym przejawem Bożego planu wobec rodzaju ludzkiego.

Głoszony był poganom, uwierzono mu na świecie

Obraz Jezusa głoszonego narodom i przyjmowanego wiarą na całym świecie mówi o rozprzestrzenianiu się Ewangelii. Kościół Jezusa Chrystusa rozszerzył się na cały świat w ciągu ponad dwóch tysięcy lat, a fakt, że tak wielu ludzi uwierzyło w Niego, stanowi świadectwo siły oddziaływania i prawdziwości Jego przesłania.

Wzięty został w górę do chwały

Ostatnia część wersetu – „wzięty do chwały” – mówi o zwycięstwie Jezusa Chrystusa nad śmiercią i Jego wniebowstąpieniu. Fakt, że Bóg przyjął Jezusa do chwały, oznacza, iż Jego ofiara na krzyżu została przez Boga uznana i zatwierdzona. To zwycięstwo nad śmiercią stanowi źródło nadziei i pocieszenia dla wszystkich wierzących.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Pan zaś jest tym Duchem, a gdzie jest Duch Pana, tam i wolność.
>
> *— II Koryntian 3:17*

Książka: Nowy Testament / II Koryntian
Tematy: Duch, wolnosc, Duch Święty

Interpretacja:
II Koryntian 3:17 to jeden z najbardziej znanych wersetów w Biblii. Zawiera on zwięzłe, a zarazem niezwykle wymowne stwierdzenie na temat wolności, jakiej możemy doświadczyć w Panu. Werset ten mówi nam, że Pan jest Duchem. Prowadzi to do zrozumienia, że wszystko, co wiąże się z Bogiem i życiem duchowym, dokonuje się za sprawą *Ducha Świętego*. Jest to cenna wskazówka dla tych z nas, którzy pragną bliskiej relacji z Bogiem, gdyż zachęca nas do szukania u Ducha Świętego kierunku i prowadzenia.

Dalej werset ten głosi: *„a gdzie jest Duch Pana, tam i wolność”*. Słowa te oznaczają, że obecność Ducha Świętego prowadzi nas do doświadczenia prawdziwej wolności. Oznacza to, że osoby utrzymujące osobistą, głęboką więź z Bogiem – żyjące w Jego obecności – otrzymują wolność pozwalającą im żyć bez ograniczeń narzucanych przez grzech, lęk czy brak zaufania do Boga.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Lecz my wszyscy, którzy z odsłoniętą twarzą patrzymy na chwałę Pana, jakby w zwierciadle, zostajemy przemienieni w ten sam obraz, z chwały w chwałę, za sprawą Ducha Pana.
>
> *— II Koryntian 3:18*

Książka: Nowy Testament / II Koryntian
Tematy: Duch, zmiana

Interpretacja:
Przede wszystkim musimy zrozumieć, że nie jesteśmy Bogiem. Możemy jednak odzwierciedlać Jego obraz i chwałę poprzez nasze czyny, słowa i myśli. Kluczem do tego jest zrozumienie, że jesteśmy częścią Bożego planu i mamy w tym życiu do spełnienia misję. Odzwierciedlając Bożą chwałę, możemy pozytywnie wpływać na innych i pomagać im w drodze ku wierze.

Druga część tego wersetu ukazuje nam, że w miarę jak odzwierciedlamy Boży obraz, przemieniamy się „od chwały do chwały”. Oznacza to, że wraz ze wzrostem naszej wiary i odzwierciedlaniem Bożych cnót, nasze życie zmienia się na lepsze. Przemiana ta nie jest procesem ani prostym, ani szybkim, lecz z pomocą *Ducha Świętego* możemy czynić postępy na tej drodze duchowego wznoszenia się.

Wreszcie, werset ten mówi nam o działaniu Ducha Pańskiego w naszym życiu. To Duch wspiera nas w przemianie i prowadzi ścieżką wiary. Co więcej, to właśnie dzięki Duchowi możemy doświadczać Bożej obecności w naszej codzienności. Ważne jest, aby trwać w nieustannej łączności z Duchem Świętym i pozwalać, by Jego prowadzenie wiodło nas ku coraz większej bliskości i zjednoczeniu z naszym *Stwórcą*.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Nie z ludzkiej bowiem woli przyniesione zostało kiedyś proroctwo, ale święci Boży ludzie przemawiali prowadzeni przez Ducha Świętego.
>
> *— II Piotra 1:21*

Książka: Nowy Testament / II Piotra
Tematy: Duch, Duch Święty, proroctwo, głoszenie

Interpretacja:
II Piotra 1:21 stanowi ważne przypomnienie o boskim pochodzeniu biblijnych proroctw. Ludzie często błędnie sądzą, że autorzy Biblii po prostu tworzyli opowieści i przesłania na potrzeby własnych interesów. Werset ten jednak uświadamia nam, że proroctwo pochodzi od Boga, a autorzy podczas spisywania swoich tekstów byli prowadzeni przez *Ducha Świętego*.

Proroctwo jest w Biblii motywem powracającym; zwłaszcza Stary Testament zawiera liczne przykłady proroków przekazujących Boże orędzia. Przesłania te nie są jedynie przepowiedniami dotyczącymi przyszłości, lecz wyrażeniem woli Boga wobec Jego ludu w danym czasie.

Duch Święty często realizuje Swoją wolę poprzez proroctwo. Na przykład w *Wyjścia 3:7–10 Bóg* powierza *Mojżeszowi* misję, nakazując mu uwolnienie Izraelitów z niewoli egipskiej. Zadanie to nie jest zwykłą przepowiednią, lecz Bożym poleceniem.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które

mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Nie dał nam bowiem Bóg ducha bojaźni, lecz mocy i miłości, i zdrowego umysłu.
>
> *— II Tymoteusza 1:7*

Książka: Nowy Testament / II Tymoteusza
Tematy: Duch, strach, miłość, samokontrola, siła, słabość

Interpretacja:
II Tymoteusza 1:7 stanowi potężne świadectwo na temat natury *Ducha*, którego Bóg udzielił wszystkim wierzącym. Zgodnie z tym wersetem Bóg nie dał nam ducha bojaźni; innymi słowy, nie chce, byśmy żyli w lęku, poczuciu niepewności czy trwodze w obliczu życiowych prób. Zamiast tego Bóg obdarzył nas duchem mocy, miłości i opanowania. Co to oznacza dla nas jako wierzących?

Duch mocy

Pierwszą cechą wymienioną w tym wersecie jest moc, którą Bóg obdarzył wierzących za pośrednictwem *Swojego Ducha*. Nie jest to moc tymczasowa ani ziemska, lecz duchowa siła, która pozwala nam stawiać czoła życiowym wyzwaniom z pewnością siebie i energią. Ta moc *Bożego Ducha* umożliwia nam pokonywanie sytuacji, z którymi w przeciwnym razie nie bylibyśmy w stanie sobie poradzić.

Na przykład, gdy napotykamy trudności w relacjach, moc Ducha pozwala nam nie ulegać nienawiści czy gniewowi, a zamiast tego podchodzić do konfliktów z miłością i pozytywnym nastawieniem.

Duch miłości

Drugą wymienioną cechą jest miłość, którą Bóg wlał w nasze serca przez swojego Ducha. Nie jest to zwykła ludzka miłość, lecz miłość Boża – bezwarunkowa i wieczna.

To miłość, która przewyższa wszelkie zrozumienie i przynagla nas, byśmy kochali innych tak, jak Bóg umiłował nas. Dzięki Duchowi miłości potrafimy kochać tych, którzy nas zranili lub skrzywdzili, odpłacać dobrem za zło oraz okazywać łaskę i przebaczenie tym, którzy na to nie zasługują.

Duch opanowania

Trzecią wymienioną cechą jest opanowanie. Opanowanie oznacza zdolność do panowania nad własnymi myślami, emocjami i zachowaniem. Duch Boży pomaga wierzącym zachowywać opanowanie, aby nie stawali się niewolnikami cielesnych popędów i pragnień. Oznacza to, że możemy opierać się pokusom, unikać błędnych decyzji i czynić to, co słuszne, nawet gdy jest to trudne.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Aż zostanie wylany na nas duch z wysoka, pustynia obróci się w urodzajne pole, a urodzajne pole będzie uważane za las.
>
> *— Izajasza 32:15*

Książka: Stary Testament / Izajasza
Tematy: Duch, pięćdziesiątnica

Interpretacja:
Izajasza 32:15 może wydawać się wielu z nas nieco tajemniczy. Jest to jednak potężna i dodająca otuchy obietnica. W tym fragmencie *Izajasz* prorokuje o przyszłości Judy, ale mówi również o znacznie szerszej rzeczywistości, obejmującej wszystkich, którzy szukają

Boga i w Nim pokładają ufność.

Co oznacza „Duch z wysoka”?

Duch z wysoka to Boża obecność, która mieszka w nas, prowadząc nas ścieżką prawdy i sprawiedliwości. W Starym Testamencie Duch z wysoka jest opisywany jako potężna siła kierująca przywódcami ludu Bożego – takimi jak prorocy, królowie i sędziowie. W Nowym Testamencie *Duch Święty* objawia się jako trzecia *Osoba Trójcy*, prowadząca i umacniająca wierzących w ich drodze wiary.

Przemieniająca moc Ducha z wysoka

Księga *Izajasza 32:15* ukazuje, że Duch z wysoka posiada moc przemieniania otaczającego nas świata. Izajasz mówi o tym, jak pustkowie stanie się ogrodem, a ogród – lasem. Fragment ten mówi o radykalnej zmianie natury rzeczy. Duch z wysoka ma moc tchnąć nowe życie w to, co wydaje się martwe i jałowe, przemieniając to w źródło piękna i obfitości.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Lecz ja mówię wam prawdę: Pożyteczniej jest dla was, abym odszedł. Jeśli bowiem nie odejdę, Pocieszyciel do was nie przyjdzie, a jeśli odejdę, poślę go do was.
>
> *— Jana 16:7*

Książka: Nowy Testament / Jana
Tematy: Duch, Pocieszyciel, pięćdziesiątnica, otrzymywanie, prawda

Interpretacja:

Czytając werset z *Jana 16:7*, można odnieść wrażenie, że słowa *Jezusa* o tym, iż Jego odejście wyjdzie nam na dobre, są dziwne – a nawet niepokojące.

Przyjście Pocieszyciela

Jednak, podobnie jak w przypadku wielu innych fragmentów biblijnych, kluczem do zrozumienia tego przesłania jest kontekst. *„Odejście”*, o którym mówi Jezus, to Jego wniebowstąpienie po śmierci. Wydarzenie to toruje drogę dla przyjścia Pocieszyciela – Ducha Świętego – który miał zostać posłany do Jego wyznawców w miejsce samego Jezusa.

Dzieło Ducha Świętego

Duch Święty jest uznawany za jedną z trzech *Osób Trójcy Świętej*, obok Boga Ojca i Boga Syna. Po odejściu Jezusa Duch Święty staje się Jego przedstawicielem i Pocieszycielem na ziemi, prowadząc wierzących ku prawdzie i pomagając im prowadzić życie zgodne z wolą Bożą.

Znaczenie śmierci i zmartwychwstania Jezusa

Odejście Jezusa do nieba ostatecznie służyło chwale i dobru Jego wyznawców; poprzez swoją śmierć i zmartwychwstanie zapewnił On odkupienie grzechów ludzkości oraz obietnicę życia wiecznego w swoim Królestwie Niebieskim.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Gdy mówili do was, że w czasach ostatecznych pojawią się szydercy, postępujący według własnych bezbożnych pożądliwości. Oni są tymi, którzy sami się odłączają, zmysłowi, niemający Ducha.

> — *Judy 1:18-19*

Książka: Nowy Testament / Judy

Tematy: Duch, Kościół, pragnienie, czasy ostateczne

Interpretacja:

List Judy to krótkie pismo autorstwa *Judy,* który przedstawia się jako *„sługa Jezusa Chrystusa”* i *„brat Jakuba” (Jud 1:1)*. Juda napisał ten list, aby ostrzec wierzących przed „pewnymi ludźmi, którzy potajemnie wkradli się” do wspólnot kościelnych (Jud 1:4).

Osoby te określane są mianem „bezbożnych”; zamieniły one „łaskę naszego Boga na rozpustę” i „wyparły się jedynego Władcy i Pana, Jezusa Chrystusa” *(Jud 1:4)*. Juda wyraża zaniepokojenie negatywnym wpływem tych ludzi, którzy sprowadzają wierzących na drogę fałszu. Werset 18. listu Judy stanowi część opisu tych osób i ich szkodliwego oddziaływania w czasach ostatecznych; autor mówi w nim o szydercach, którzy kierują się własnymi złymi pragnieniami.

Szydercy to ludzie, którzy wyśmiewają prawdę, wiarę i wartości chrześcijańskie. Są to osoby pozbawione bojaźni Bożej, dążące do zaszkodzenia prawdzie oraz tym, którzy ją wyznają. Co więcej, działają oni zgodnie z własnymi złymi pragnieniami – kierując się partykularnym interesem, zamiast żyć według chrześcijańskich wartości miłości, współczucia i sprawiedliwości.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> A gdy będą was prowadzić, żeby was wydać, nie martwcie się wcześniej, co macie mówić, ani o tym nie rozmyślajcie, ale mówcie to, co wam będzie dane w tej godzinie. Nie wy bowiem będziecie

> mówić, ale Duch Święty.
>
> *— Marka 13:11*

Książka: Nowy Testament / Marka

Tematy: Duch, Duch Święty, głoszenie, troska

Interpretacja:

Jezus mówi Swoim uczniom o przyszłości, w której będą prześladowani za wiarę. Zostaną wydani na karę i będą musieli zmierzyć się z trudnymi chwilami; mogą nawet znaleźć się w sytuacjach zagrażających ich życiu. W obliczu tych strasznych wydarzeń Jezus poucza uczniów, by nie martwili się o to, co powiedzą.

Zapewnia ich natomiast, że przyjdzie do nich *Duch Święty* i w odpowiednim momencie podsunie im właściwe słowa. Innymi słowy, naszym zadaniem nie jest zamartwianie się o to, co przyniesie przyszłość, lecz zaufanie Duchowi Świętemu i zabranie głosu, gdy nadejdzie na to czas.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Na początku Bóg stworzył niebo i ziemię. A ziemia była bezkształtna i pusta i ciemność była nad głębią, a Duch Boży unosił się nad wodami.
>
> *— Rodzaju 1:1-2*

Książka: Stary Testament / Rodzaju

Tematy: Duch, stworzenie, niebo, Duch Święty

Interpretacja:

Pierwszy rozdział Księgi Rodzaju jest jednym z najważniejszych w Biblii, gdyż opisuje stworzenie wszechświata i Ziemi. Wersety te przedstawiają koncepcję, według której to sam Bóg stworzył wszechświat i wszystko, co się w nim znajduje, kładąc tym samym fundament pod wiarę w boskie stworzenie świata.

Znaczenie stworzenia w Biblii

Stworzenie jest boskim aktem dokonanym z woli Boga – Stwórcy wszystkiego, co istnieje na Ziemi i we wszechświecie. W Biblii – a konkretnie w pierwszym rozdziale Księgi Rodzaju – stworzenie Ziemi ukazane jest jako proces przemyślany i uporządkowany.

Drugi werset tego rozdziału opisuje stan nieładu i pustki panujący na Ziemi przed jej właściwym ukształtowaniem; odzwierciedla to przekonanie, że wszechświat i Ziemia pogrążone były w chaosie, zanim Bóg powołał świat do istnienia. Poprzez celowy, boski akt stworzenia Bóg wprowadza ład i strukturę, oddzielając od siebie elementy świata i ustanawiając harmonijną rzeczywistość.

Co oznacza unoszenie się Ducha Bożego nad wodami?

Werset *1:2 Księgi Rodzaju* wspomina również o Duchu Bożym unoszącym się nad wodami. Duch ten symbolizuje obecność Boga w działaniu, zmierzającym do urzeczywistnienia dzieła stworzenia na Ziemi. Obraz ten ukazuje, że stworzenie nie jest mechanicznym aktem, lecz dziełem, w którym Bóg jest obecny w każdym szczególe i w każdym tchnieniu życia.

Można to również postrzegać jako świadectwo Bożej miłości i mocy. Jego Duch kieruje procesem tworzenia, dbając o właściwy porządek świata i troszcząc się o każdą żywą istotę. Obraz ten wskazuje, że Bóg jest opiekunem wszystkich stworzeń, któremu leży na sercu ich szczęście i życie wieczne.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Oto słowo PANA do Zorobabela: Nie wojskiem ani siłą, ale moim Duchem, mówi PAN zastępów.
>
> *— Zachariasza 4:6*

Książka: Stary Testament / Zachariasza
Tematy: Duch, Bog, Duch Święty, siła

Interpretacja:
W czwartym rozdziale Księgi *Zachariasza* autor opisuje wizję otrzymaną od Pana. Ukazano mu w niej złoty świecznik, a po obu jego stronach – dwa drzewa oliwne. Prorok pyta rozmawiającego z nim anioła o znaczenie tej wizji, a ten wyjaśnia, że drzewa oliwne symbolizują arcykapłana *Jozuego* oraz namiestnika *Zorobabela*, którzy mieli odpowiadać za odbudowę świątyni.

Interpretacja wersetu

W wersecie 6 anioł mówi Zachariaszowi, że dzieło odbudowy świątyni zostanie zrealizowane nie dzięki ludzkiej sile czy potędze, lecz mocą *Ducha Bożego*. Słowa te potwierdzają, że to Bóg obdarza nas siłą i autorytetem niezbędnymi do osiągnięcia naszych celów i zamierzeń. Ukazują one również, że Bóg sprawuje władzę nad wszystkim i że powinniśmy ufać Jego prowadzeniu oraz wskazówkom.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*